

MARRËVESHJE

midis
Qeverisë Federale Austriake
dhe
Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë
mbi bashkëpunimin policor

- Duke u përpjekur të japin një kontribut për zhvillimin e marrëdhënieve dypalëshe,
- të bindur se bashkëpunimi do të jetë me rëndësi për të dy shtetet në luftën ndaj kriminalitetit ndërkombëtar,
- të shqetësuar prej rrezikut të përhapjes së tregtimit ilegal të drogave dhe të substancave psikotrope dhe të formave të tjera të krimit ndërkombëtar që vënë në rrezik sigurinë ose interesa të tjera thelbësore të të dy shteteve,
- me synim të koordinojnë aktivitetet e tyre në luftë kundër krimit ndërkombëtar të organizuar dhe migracionit ilegal,
- duke u nisur nga Konventa e Vetme mbi Drogat Narkotike nga data 30 mars 1961 në versionin e protokollit të datës 25 mars 1972, me të cilin u ndryshua Konventa e Vetme mbi Drogat Narkotike, nga Konventa mbi Substancat Psikotrope e datës 21 shkurt 1971, Konventa e Kombeve të Bashkuara kundër Trafikut të Paligjshëm të Drogave Narkotike dhe të Substancave Psikotrope nga data 20 dhjetor 1988 si edhe nga Konventa e Kombeve të Bashkuara kundër Krimit të Organizuar Ndërkombëtar nga data 15 nëntor 2000,
- duke marrë parasysh Konventën e Këshillit të Evropës nga data 28 janar 1981 për Mbrojtjen e Njeriut në Përpunimin Automatik të të Dhënave Personale (ETS 108), protokollin shtesë nga data 23 maj 2001 si edhe rekomandimin nr. R (87) 15 të Komitetit të Ministrave të Këshillit të Evropës nga data 17 shtator 1987 për rregullimin e përdorimit të të dhënave personale nga ana e policisë duke përfshirë edhe të dhënat që nuk përpunohen në mënyrë të automatizuar,

Qeveria Federale Austriake dhe Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë,

të quajtur në vazhdim palë kontraktuese,

ranë dakord si më poshtë:

Neni 1

Fushat dhe qëllimi i bashkëpunimit

Palët kontraktuese angazhohen të bashkëpunojnë dhe të japin ndihmë zyrtare në përputhje me legjislacionin e tyre kombëtar nëpërmjet autoriteteve kompetente të përcaktuara në këtë marrëveshje në mbrojtjen kundër rreziqeve për sigurinë dhe rendin publik si edhe në parandalimin dhe zbulimin e veprave të dënueshme nga ana e gjykatave. Ky bashkëpunim përfshin sidomos fushat e mëposhtme:

1. mbjelljen ilegale, prodhimin, importin, eksportin ilegal, transportin dhe tregtimin ilegal të drogave narkotike, të substancave psikotrope dhe të prekursorëve;
2. terrorizmin ndërkombëtar;
3. forma të tjera të krimit ndërkombëtar të organizuar duke përfshirë trafikimin e qenieve njerëzore dhe migracionin ilegal, krimin kundër pronës, krimin ekonomik dhe pastrimin e parave.

Neni 2

Format e bashkëpunimit

- (1) Bashkëpunimi i autoriteteve kompetente të palëve kontraktuese sipas kësaj marrëveshjeje bëhet në përputhje me legjislacionin kombëtar përkatës si edhe në kuadrin e fushës përkatëse të kompetencës dhe përfshin sidomos
 1. informimin reciprok mbi rrethanat njohja e të cilave mund të kontribuojë për mbrojtjen kundër rreziqeve për sigurinë dhe rendin publik si edhe për parandalimin dhe zbulimin e veprave të dënueshme nga ana e gjykatave; transmetimi i të dhënave personale lejohet vetëm në se kjo është e nevojshme për mbrojtjen kundër rreziqeve të përmendura si edhe për zbulimin e veprave të përmendura;
 2. përkrahjen reciproke në kërkimin e personave dhe në kërkimin e sendeve;
 3. realizimin e masave policore të koordinuara të palëve kontraktuese mbi territorin e tyre për mbrojtjen kundër rreziqeve për sigurinë dhe rendin publik si edhe për parandalimin dhe zbulimin e veprave të dënueshme nga ana e gjykatave;
 4. ndihmën e ndërsjelltë në luftën ndaj migracionit ilegal, sidomos kur ka të bëjë me nënshtetasit e palëve kontraktuese, si edhe krijimin e masave të nevojshme organizative;
 5. shkëmbimin e përvojave në lidhje me zbatimin e akteve ligjore, parandalimin e krimit si edhe metodat, mjetet dhe teknikat e aplikuara të kriminalistikës;
 6. shkëmbimin e përvojave të ekspertëve në disa fusha të kriminalitetit, në mbrojtjen e dëshmitarëve, në migracionin ilegal dhe në organizimin e takimeve të ekspertëve.
- (2) Autoritetet kompetente të palëve kontraktuese bashkëpunojnë mbi bazën e një kërkesë.
- (3) Informacionet sipas paragrafit 1, pika 1 dhe 6, autoriteti kompetent i çdo pale kontraktuese në përputhje me legjislacionin e saj kombëtar ia jep autoritetit kompetent të palës tjetër kontraktuese edhe pa kërkesë, në se ekzistojnë arsye konkrete se njohja e tyre është e nevojshme për palën tjetër kontraktuese për mbrojtjen kundër rreziqeve për sigurinë dhe rendin publik ose për parandalimin dhe

zbulimin e veprave të dënueshme nga ana e gjykatave. Palët kontraktuese mbështesin njëra-tjetrën në këtë mënyrë sidomos kur kryhet ose përgatitet një vepër penale në territorin e njëres prej palëve kontraktuese dhe ka informacione se ekziston një lidhje me territorin e palës tjetër kontraktuese.

- (4) Realizimi i bashkëpunimit midis autoriteteve kompetente të palëve kontraktuese mund të bëhet edhe nëpërmjet oficerëve ndërlidhës. Oficeri ndërlidhës kryen veprimtari të informimit dhe të këshillimit dhe nuk ka kompetenca ekzekutive. Detyrat e oficerit ndërlidhës caktohen nga autoritetet kompetente në përputhje me legjislacionin kombëtar.

Neni 3 Mbrojtja e dëshmitarëve

- (1) Autoritetet kompetente të palëve kontraktuese mbështesin njëri-tjetrin në mbrojtjen e dëshmitarëve dhe të anëtarëve të familjes së tyre (në vazhdim „personi që duhet të mbrohet“).
- (2) Mbështetja përfshin veçanërisht shkëmbimin e informacioneve, ndihmën logjistike dhe marrjen nën mbrojtje të personave që duhet të mbrohen.
- (3) Një marrëveshje e veçantë zbatimi do të rregullojë në çdo rast modalitetet e bashkëpunimit në marrjen nën mbrojtje të personave që duhet të mbrohen.
- (4) Personi që duhet të mbrohet duhet të jetë i përfshirë te pala kontraktuese kërkuese në programin e mbrojtjes së dëshmitarëve. Personi që duhet të mbrohet nuk do të përfshihet në programin e mbrojtjes së dëshmitarëve të palës kontraktuese së kërkuar. Në zbatimin e masave mbështetëse në lidhje me mbrojtjen e këtij personi do të aplikohet legjislacioni kombëtar i palës kontraktuese së kërkuar.
- (5) Në rast nevojë pala kontraktuese kërkuese mbulon shpenzimet e jetesës për personat që duhet të mbrohen si edhe shpenzimet për masat e tjera zbatimin e të cilave kjo palë kontraktuese ka kërkuar. Pala kontraktuese e kërkuar mbulon shpenzimet për personelin dhe materialet e nevojshme për mbrojtjen e këtyre personave.
- (6) Në se ekzistojnë arsye të rëndësishme, pala kontraktuese e kërkuar mund të përfundojë masat mbështetëse pasi ta ketë informuar palën kontraktuese kërkuese. Në raste të tilla pala kontraktuese kërkuese është e detyruar ta marrë personin përsëri përsipër.

Neni 4 Autoritetet kompetente

- (1) Për bashkëpunimin e parashikuar në këtë marrëveshje në përputhje me legjislacionin kombëtar autoritetet kompetente janë:

1. nga pala austriake: Ministri Federal për Punë të Brendëshme;

2. nga pala shqiptare: Ministri i Brendshëm

- (2) Palët kontraktuese do të informojnë njëra-tjetrën mbi ndryshimet që do të krijohen në kompetencën ose emërtimin e këtyre autoriteteve.
- (3) Shkëmbimi i informacioneve midis palëve kontraktuese në kuadrin e Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Hetimore (ICPO-Interpol) mund të plotësohet në përputhje me legjislacionin kombëtar nëpërmjet kontakteve direkte midis shërbimeve kompetente të specializuara.

Neni 5 Mbrojtja e të dhënave

Transmetimi i ndërsjelltë i të dhënave personale (të quajtura në vazhdim: të dhënat) midis autoriteteve kompetente të palëve kontraktuese bëhet në përputhje me legjislacionin kombëtar përkatës duke respektuar kushtet e caktuara nga ana e autoritetit dërgues dhe në përputhje me parimet e mëposhtme që u aplikohen në të njëjtën mënyrë të dhënave të përpunuara me ose pa ndihmën e kompjuterit:

1. Pa marrë paraprkishtë autorizimin e autoritetit dërgues nuk lejohet që të dhënat e transmetuara të përdoren për qëllime të tjera përveç qëllimeve për të cilat u transmetuan. Një autorizim i tillë mund të jepet vetëm në se legjislacioni kombëtar i palës kontraktuese që disponon këto të dhëna lejon një përdorim për qëllime të tjera.
2. Të dhënat e transmetuara duhet të fshihen ose të korrigojnë në moment që
 - a) këto të dhëna rezultojnë të pasakta ose
 - b) autoriteti dërgues informon se të dhënat e transmetuara u gjetën ose u transmetuan në mënyrë të paligjshme ose disa të dhëna të transmetuara në mënyrë të ligjshme sipas legjislacionit kombëtar të autoritetit dërgues më vonë duhet të fshihen ose
 - c) të dhënat nuk nevojiten më për plotësimin e detyrës së autoriteteve për të cilën janë transmetuar me përjashtim të rasteve kur ekziston një autorizim i shprehur qartë se të dhënat e transmetuara mund të përdoren për qëllime të tjera.
3. Në se autoriteti dërgues kompetent i një pale kontraktuese e kërkon, autoriteti marrës duhet të informojë mbi çdo përdorim të të dhënave të marra.
4. Autoriteti dërgues kompetent siguron saktësinë dhe aktualitetin e të dhënave të transmetuara. Përveç kësaj është i detyruar të marrë parasysh nevojën dhe proporcionalitetin lidhur me qëllimin e ndjekur me transmetimin dhe të kujdeset për respektimin e ndalimeve të transmetimit sipas legjislacionit kombëtar përkatës. Kur del se u transmetuan të dhëna të pasakta ose të dhëna që nuk duhej të transmetoheshin ose duhet sipas legjislacionit të shtetit të autoritetit dërgues të fshihen më vonë disa të dhëna të transmetuara në mënyrë të ligjshme, autoriteti marrës duhet menjëherë të informohet mbi këtë. Nga ana e tij ky i fundit duhet të ndërmarrë menjëherë fshirjen ose korrigjimin e nevojshëm.

5. Në se autoriteti marrës ka arsye të supozojë se disa të dhëna të transmetuara janë të pasakta ose duhet të fshihen, ai informon menjëherë autoritetin dërgues mbi këtë.
6. Autoritetet kompetente të palëve kontraktuese përkujdesen që për transmetimin e të dhënave të përdoren vetëm mjete të komunikimit që ofrojnë një mbrojtje të përshtatshme të të dhënave kundër njohjes ose ndryshimit të paligjshëm nga të tretët gjatë procesit të transmetimit.
7. Autoriteti marrës është i detyruar t'i mbrojë të dhënat e transmetuara në mënyrë të efektshme kundër prishjes së rastësishme ose të paautorizuar, humbjes së rastësishme, ndryshimit ose transmetimit të mëtejshëm të paautorizuar ose të rastësishëm, hyrjes së paautorizuar dhe publikimit të paautorizuar.
8. Autoriteti dërgues dhe marrës janë të detyruar të dokumentojnë dërgimin, marrjen dhe asgjësimin e të dhënave. Dokumentacioni përmban arsyen e dërgimit, përmbajtjen, autoritetin dërgues dhe autoritetin marrës, momentin e transmetimit si edhe të asgjësimit të të dhënave. Këto shënime duhet të mbrohen nëpërmjet masave të përshtatshme kundër përdorimit për qëllime të tjera dhe një shpërdorimi tjetër dhe duhet të ruhen tre vjet. Pas këtij afati duhet të fshihen menjëherë. Të dhënat e dokumentacionit lejohen të përdoren vetëm për kontrollin e respektimit të dispozitave ligjore të rëndësishme për mbrojtjen e të dhënave.
9. Personi të cilit i referohen të dhënat ka të drejtë të marrë, duke dëshmuar identitetin e tij dhe në bazë të një kërkesë, nga autoriteti përgjegjës për përpunimin në një formë përgjithësisht të kuptueshme dhe pa vonesë të paarsyeshme informacione mbi të dhënat e transmetuara ose të përpunuara në lidhje me të në kuadrin e kësaj marrëveshjeje, origjinën e tyre, marrësit dhe kategoritë e mundshme marrësish, qëllimin e parashikuar të përdorimit dhe bazën ligjore dhe të bëhet korigjimi i të dhënave të pasakta dhe fshirja e të dhënave të përdorura në mënyrë të palejuar. Përveç kësaj palët kontraktuese sigurojnë që i interesuari në rast të cënimit të të drejtave të tij për mbrojtjen e të dhënave të ketë mundësi t'i drejtohet me një ankesë të efektshme një gjykatë të pavarur dhe të paanshme të bazuar në ligj sipas nenit 6, paragrafi 1, të Konventës mbi Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe të Lirive Themelore (Konventa Evropiane mbi të Drejtat e Njeriut) dhe që t'i jepet mundësia të kërkojë nëpërmjet një gjykatë një shpërblim ose një formë tjetër kompensimi legal. Detajet e procedurës për realizimin e këtyre të drejtave varen nga legjislacioni kombëtar i palës kontraktuese tek e cila është bërë kërkesa. Palët kontraktuese sigurojnë në këtë rast të paktën një nivel mbrojtjeje siç rezulton nga Konventa nr. 108 e Këshillit të Evropës mbi Mbrojtjen e Njeriut në Përpunimin Automatik të të Dhënave Personale, nga protokollin shtesë nga data 23 maj 2001 si edhe nga rekomandimi nr. R (87) 15 i Komitetit të Ministrave të Këshillit të Evropës nga data 17 shtator 1987 për rregullimin e përdorimit të të dhënave personale nga ana e policisë duke përfshirë edhe të dhënat që nuk përpunohen në mënyrë të automatizuar. Në rast të një kërkesë për marrjen parasysh të këtyre të drejtave autoriteti që disponon të dhënat i jep autoritetit dërgues mundësinë të paraqesë pozicionin e tij para se të marrë një vendim mbi kërkesën.

Neni 6 Ruajtja e sekretit

Informacionet e transmetuara për qëllimet e kësaj marrëveshjeje i nënshtrohen parimisht sekretit zyrtar. Pala kontraktuese që merr informacione sipas kësaj marrëveshjeje siguron për këto të paktën një ruajtje sekrete të barazvlefshme me atë të palës kontraktuese dërguese.

Neni 7 Konsultimet

Në rast nevoje nëpunës drejtues të autoriteteve kompetente të palëve kontraktuese mund të bëjnë konsultime për të diskutuar mjete dhe rrugë për aplikimin efektiv të kësaj marrëveshjeje si edhe masa të mundshme për zhvillimin e mëtejshëm dhe përmirësimin e bashkëpunimit.

Neni 8 Rregullimi i përjashtimeve

- (1) Në se një palë kontraktuese është e mendimit se përmbushja e një kërkesë ose një lloj tjetër bashkëpunimi mund të cënonte sovranitetin e saj, sigurinë e saj, rendin e saj publik ose interesa të tjera thelbësore të vendit të saj ose mund të shkelte parime të legjislacionit të saj kombëtar, ajo mund të refuzojë plotësisht ose pjesërisht mbështetjen e saj ose ta lidhë me plotësimin e disa kushteve.
- (2) Pala kontraktuese që ka bërë kërkesën duhet të informohet mbi vendimin duke i dhënë arsyet.

Neni 9 Shpenzimet

Për sa nuk caktohet ndryshe në këtë marrëveshje, çdo palë kontraktuese mbulon vetë shpenzimet që i rezultojnë nga aplikimi i kësaj marrëveshjeje.

Neni 10 Raporti me rregullimet e tjera

Nga dispozitat e kësaj marrëveshjeje nuk preken të drejtat dhe detyrimet e palëve kontraktuese nga marrëveshjet ndërkombëtare.

Neni 11 Interpretimi i marrëveshjes

- (1) Mosmarrëveshjet mbi interpretimin ose zbatimin e kësaj marrëveshjeje zgjidhen nëpërmjet negociatave direkte midis autoriteteve kompetente të palëve kontraktuese.

- (2) Në se nuk arrihet një zgjidhje nëpërmjet negociatave sipas paragrafit 1, çështja do të zgjidhet në rrugë diplomatike.

Neni 12

Mbarimi i vlefshmërisë së një marrëveshjeje të mëparshme

Me datën e hyrjes në fuqi të kësaj marrëveshjeje shfuqizohet Marrëveshja midis Ministrisë Federale për Punë të Brendshme të Republikës së Austrisë dhe Ministrisë së Rendit Publik të Republikës së Shqipërisë mbi Bashkëpunimin në Luftën ndaj Krimin të Organizuar Ndërkombëtar dhe të Tregimit Ilegal Ndërkombëtar të Drogave Narkotike nga data 12 dhjetor 1996.

Neni 13

Hyrja në fuqi dhe denoncimi

- (1) Kjo marrëveshje hyn në fuqi në ditën e parë të muajit të tretë pas momentit kur palët kontraktuese informojnë njëra-tjetrën mbi plotësimin e procedurave të brendshme ligjore përkatëse të nevojshme për këtë.
- (2) Kjo marrëveshje lidhet nga të dyja palët për një kohëzgjatje të pacaktuar. Me mirëkuptim të dyanshëm mund të bëhen në çdo kohë ndryshime të kësaj marrëveshjeje.
- (3) Kjo marrëveshje mund të denoncohet nga palët kontraktuese në rrugë diplomatike. Denoncimi hyn në fuqi tre muaj pas marrjes së njoftimit nga pala tjetër kontraktuese.

E bërë në Tirana , më 29. Juni 2007

në dy ekzemplarë origjinalë, në gjuhën gjermane dhe shqipe, nga të cilët të dy janë njësoj autentikë.

Për Qeverinë Federale
Austriake:

Günther Platter m.p.

Për Këshillin e Ministrave
të Republikës së Shqipërisë:

Bujar Nishani m.p.